

[Indenrigsministeren.]

uden det Tal, jeg her har nævnt, kommer hertil det, som jeg maa give det ærede Medlem Ret i, man slet ikke paa nogen Maade kan opgøre, nemlig de indirekte Virkninger af denne Rentepolitik Gennemførelse og dette Konverteringsforslags Gennemførelse, det vil sige indirekte Virkninger i dobbelt Forstand, dels den Rentenedsættelse, der kommer direkte og kan maales i Penge for alle nyinvesterede Kapitaler fra i Dag, og dels den Lettelse, der fremkommer for Samfundet ved, at der under den nye lavere Rentefod kan investeres Kapital til Fremme af Beskæftigelse paa Omraader, hvor det ellers ikke vilde kunne finde Sted.

Alt dette er det umuligt at opgøre; men der er ikke nogen som helst Tvivl om, at en af de vigtigste Virkninger af hele denne Rentepolitik er dens indirekte Virkninger over for Beskæftigelsen i Samfundet. Der er for mig ikke nogen Tvivl om, at af alt, hvad der har virket f. Eks. i det engelske Samfund gennem de sidste to Aar i Retning af øget Beskæftigelse, har den Gennemsyning af billige Penge, som det engelske Samfund har nydt godt af i Kraft af Konverteringspolitikken med videre derovre, været noget af det vigtigste, og det er et af de vigtigste Formaal, vi i dette Øjeblik har, hvor Baggrunden er til Stede i Pengemarkedets Forhold, at søge noget lignende fremmet inden for vore Grænser.

Det ærede Medlem Hr. Hasle var særlig bekymret med Hensyn til den Konverteringsafgift, der her er Tale om, og sagde i denne Forbindelse, at en saadan Afgift til det offentlige aldrig havde været paalagt før. Det er jo rigtigt, en direkte Afgift til det offentlige har ikke været paalagt. I tidligere Tider opfattede man Spørgsmaalet om Muligheden for at konvertere private Institutioners Laan som et fuldkommen privat Anliggende; saadan var det i Slutningen af 80erne, og saadan var det i Begyndelsen af 90erne. Men hvis man i øvrigt ser tilbage til de Konverteringer, der da fandt Sted, vil man se, at de Omkostninger, der da var forbundet med mange af disse Konverteringer, sikkert laa højere, end Omkostningerne her for Byejeendomme vil ligge, selv med Tillæg af Amortisationsafgifter; for adskillige af disse Konverteringer laa Omkostningerne helt oppe mod 5 pCt.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, hvad jeg sagde i en Afbrydelse, at nu deltager Staten i hele denne Aktion, hvortil det ærede Medlem sagde, at det var jo ikke Staten, der skulde betale, det var Obligationsejerne. Maa jeg spørge det ærede Med-

lem: Aner det ærede Medlem noget som helst om, hvilken Risiko Staten løber gennem Krisefondens kommende Indsats paa dette Omraade? Jeg tror, jeg tør sige, at den Afgift, der her er Tale om, er fuldt begrundet over for Ejendomsbesiddere, hvor ikke Kriseforhold for de paagældende gør en Nedsættelse af deres Rentebyrde nødvendig, og hvor man altsaa kan sige, at den almindelige Indsats fra Statens Side ikke blot kommer de krisestedte Ejendomsbesiddere til gode, men ogsaa kommer denne Gruppe af Ejendomsbesiddere til gode og giver dem Mulighed for gunstigere Konvertering, end der ellers paa nogen Maade vilde være Mulighed for dem at faa.

Det ærede Medlem fremsatte det Postulat, at der ikke vilde opstaa nogen Fordel for Ejendomsbesiddere med Beboelsesejeendomme. Jeg maa sige, at efterhaanden faar jeg et ejendommeligt Indblik i det ærede Medlems Sagkundskab angaaende de Forhold, han beskæftiger sig med. Det ærede Medlem foretrak i sin Argumentation at holde sig til nogle faa Ejendomsbesiddere, som i 1931 havde opnaaet en lavere Kurs, end de havde beregnet. Tror det ærede Medlem ikke, det var sundt f. Eks. for denne Bys Vedkommende at se lidt paa de Snese Tusinder af gamle Ejendomme, som dels har lave Driftsomkostninger i Kraft af deres Oprindelse, dels Maaned for Maaned i Kraft af Huslejelovens gradvise Ophævelse forhøjer deres Lejesum, og som endelig nu som det tredie Plus kommer og forlanger — hvis man skal tro, at det ærede Medlem er Repræsentant for dem — den samlede Fordel, der kan opnaas ved Nedsættelsen af Renten, oven i Købet en Fordel skabt delvis af Samfundet? Det ærede Medlem vilde da faa Indblik i, at der her er Tale om Spørgsmaal og økonomiske Forhold af en saadan Rækkevidde, og at det her drejer sig om en saadan Gevinst, at det ærede Medlems daarlige Vittighed om, at jeg ikke skulde kunne taale at se et Menneske have en Fordel, heller skulde have været usagt.

Jeg vil i det hele taget sige til det ærede Medlem og hans Parti, at saaledes er Forholdene nu engang, at hvis man altid vil tillade, at Fordele, skabt af Staten og Samfundet, helt og fuldt skal indkasseres af de enkelte Ejere, maa man finde sig i, at uberettigede Skatter bliver højere og højere, ligesom Inddragning af Fordele, skabt af Staten og af Samfundet, medfører, at uberettigede Skatter bliver lavere.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg fuldkommen afviser ethvert Forsøg af Det konservative Folkeparti paa her i Dag, saa-